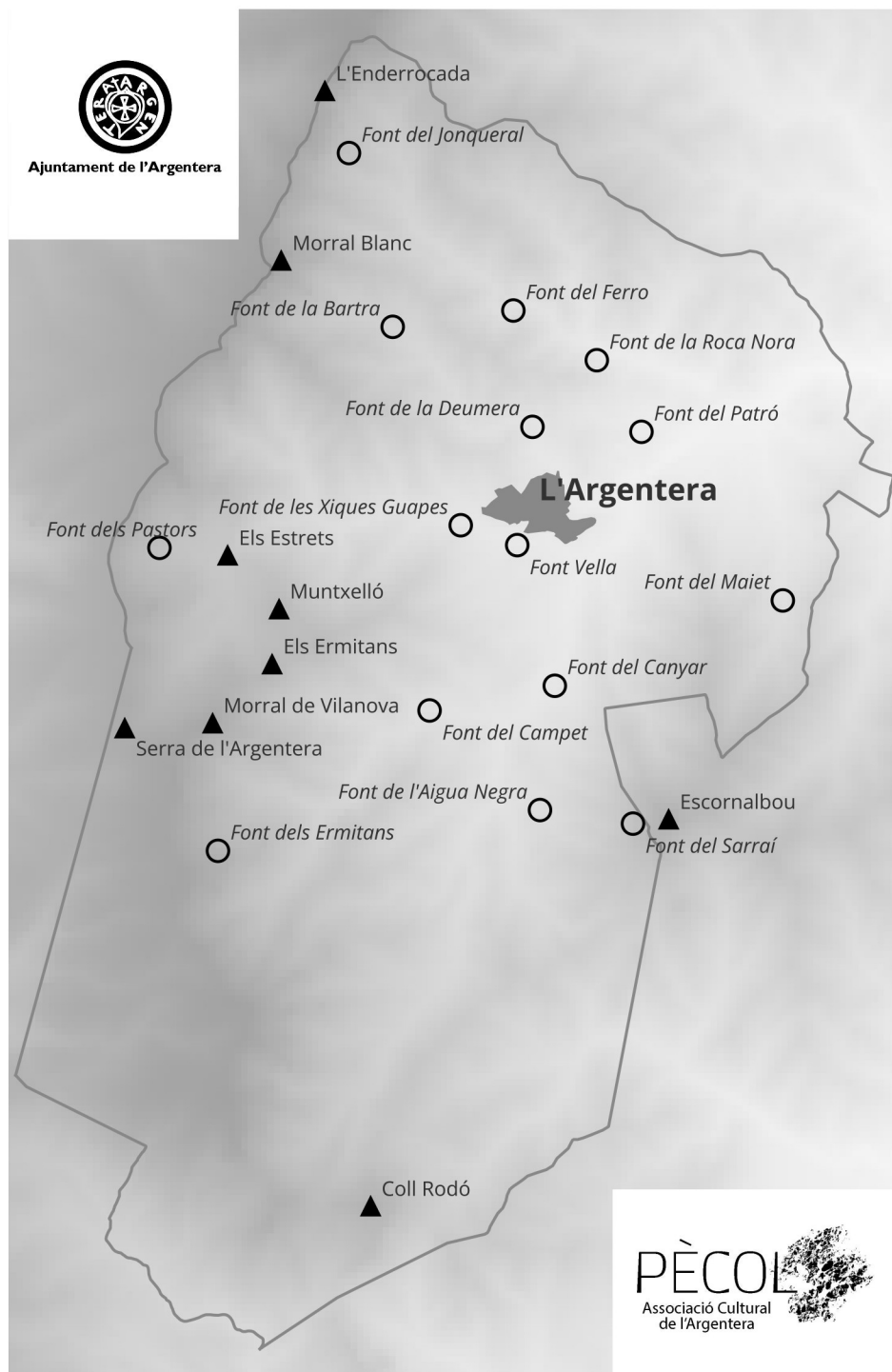

Ajuntament de l'Argentera

PÈCOL
Associació Cultural
de l'Argentera

TERRA D'ARGENT

HIMNE DE L'ARGENTERA

Fills i amics de l'Argentera
entonem un cant del cor,
que ens serà a tots la drecera
per unir-nos amb amor.

De barrancs, boscos i pins,
i rierols d'aigua encisera,
amb rocams sense confins,
plena està nostra Argentera.

Montxilló i Escornalbou
i el Morral de Vilanova;
amb això n'hi hauria prou
si no haguéssim altra prova.

Coll Rodó, l'Enderrocada,
són vigies d'Argentera
i la Serra enamorada
que d'amor n'és la Senyera.

Els Estrets i els Ermitans
i el Morral Blanc des d'un cim,
la rodegen ben aimants
plens de fe. Quant jo t'estim...

Oh! Argentera que joiosa
dalt d'un coll n'ets assentada
i contemples amorosa
els concerts de la riuada...

L'aigua et canta pels camins
per les valls i les muntanyes,
que riquesa n'és de dins
amb l'argent de tes entranyes.

Font de fonts és la Font Vella,
la Bartra és font de l'amor
elles són la forta anella
que encadena el nostre cor.

De les Xiques Guapes hi ha
una font encisadora...
hi ha el Maiet, també el Canyar,
Jonqueral i Roca Nora.

Del Patró i del Sarraí,
Aigua Negra i del Campet
que ajudades amb bon vi
fan passar millor la set.

Font del Ferro i Ermitans,
dels Pastors i la Deumera...
Cantem tots, juntes les mans:
No hi ha res com l'Argentera!

Té els carrers curulls de flors
que embelleixen tot el poble
i té a més uns grans valors:
Els de ser senzill i noble.

Santa Bàrbara en el cim
ens contempla i prega alhora
no caiguem pas en l'abim
i al bon Déu amor implora.

Esperem Sant Bartomeu
Patró nostre, amb tot anhel
ens doneu la mà de Déu
perquè ens guiï fins al Cel.

HISTÒRIA

L'himne de l'Argentera es titula «Terra d'Argent». Es tracta d'una composició de Jaume Llorens Llaveria amb lletra de M. Teresa Llorens Crusat, datada del 15 de juliol de 1956. Fou estrenat el 24 d'agost del mateix any, durant la Festa Major de Sant Bartomeu, essent interpretat pel Cor Parroquial que dirigia Lluís Castellví Aragonès, l'alcalde del poble.

Es canta cada any per Festa Major en acabar la missa i al final de la processó, i ocasionalment de manera popular i espontània, ja que molts argenterencs se'l saben de memòria.

ESTIL

«Terra d'Argent» és una peça per a cor a quatre veus amb acompanyament d'orgue o piano, i una estructura de poema musicat: cadascuna de les catorze estrofes (de quatre versos heptasil·làbics) té una melodia única, tot i que pot compartir tema musical i poètic amb les estrofes adjacents.

La primera estrofa, amb sonoritat de marxa, commina als argenterencs a cantar. Les quatre següents descriuen el paisatge i enumeren les muntanyes que envolten el poble. En les estrofes 6 i 7, el ritme agafa la cadència d'una sardana en què la lletra i la melodia evoquen una riuada. De manera anàloga a 2-5, les estrofes 8 a 11 anomenen les fonts més importants del terme.

Les tres últimes estrofes conformen tres invocacions de caràcter popular: la primera, al poble i als seus valors, la segona a Santa Bàrbara, i la tercera a Sant Bartomeu, patró de l'Argentera.

JAUME LLORENS LLAVERIA, compositor

El Masroig, 1888 – Barcelona, 1960. Clarinetista i professor de clarinet de la Banda Municipal de Barcelona, la qual va dirigir en diverses ocasions en el període en què Lamote de Grignon n'era el director titular. Va estrenar composicions pròpies al Palau de la Música Catalana, de música religiosa, clàssica polifònica i dodecafònica. Va ser autor també de sarsueles, operetes i les òperes «Miquel Servet», «Itha» i «La princesa Tarakanova».

La família Llorens-Crusat estiuejava a l'Argentera, ja que la senyora Benedicta Crusat, esposa de Jaume i mare de Maria Teresa, era nascuda al poble. L'any 1961, l'ajuntament va dedicar a Jaume Llorens la plaça on la família té la casa al poble: la «Plaça del Mestre Compositor D. Jaume Llorens Llaveria», dita també placeta de l'Escola o de la Palmera.

MARIA TERESA LLORENS CRUSAT, lletrista

Barcelona, 1926 – Alcover, 2009. Estudià a l'escola Municipal de Música de Barcelona amb els mestres Argelaga, Alfonso i amb el seu pare, el músic i compositor Jaume Llorens Llaveria. Estudià Magisteri, es llicencià en Lletres i va ser professora d'educació primària i directora del Col·legi Llorens. Cantà en tessitura de soprano, i durant més de 25 anys va fer d'organista de la parròquia del Sant Crist de Barcelona. Publicà poemes als programes de la festa major de l'Argentera i d'Alcover.

Destacà per ser una de les poques dones compositores actives durant la segona meitat del segle XX. Va ser autora de 8 misses, 33 himnes, sardanes, música per a l'escena, nades, havaneres, cançons infantils, marxes i goigs. Sovint signava les seves obres com Mª Teresa Llorens de Vàsquez, afegint el cognom del seu marit al seu.

El Reial Cercle Artístic de Barcelona la distingí el 1993 amb la Medalla de la Música.